

ปัจจัยที่เกี่ยวข้อกับการเข้าสู่อาชีพ และความเสี่ยงการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ของอาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์ในเขตกรุงเทพมหานคร Factors Related to Career Entry and Crime Victimization Risks of the Entertainer Career in Bangkok

นิติตรา ชาว์พัยค์*

Nititar Chawpayak

เสกสัน เครือคำ**

Seksan Khruakham

■ บทคัดย่อ

อาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์เป็นหนึ่งในปรากฏการณ์ทางสังคมที่ทำให้มีการตกเป็นเหยื่อของการใช้ความรุนแรง การทำร้าย และการข่มขู่บังคับ การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสู่อาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม และเพื่อเสนอแนะแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ โดยใช้วิธีเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 12 คน ซึ่งประกอบด้วย (1) กลุ่มเจ้าของสถานประกอบการ จำนวน 2 คน (2) กลุ่มหนุ่มสาวเอนเตอร์เทนเนอร์ จำนวน 8 คน และ

* นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชญาวิทยาและการบังคับใช้กฎหมาย คณะสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

Graduate student, Master of Arts Program in Criminology and Law Enforcement, Faculty of Social sciences, Royal Police Cadet Academy

** คณะสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

Faculty of Social sciences, Royal Police Cadet Academy

(3) กลุ่มนักอาชญาวิทยาและเจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 2 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสู่อาชีพนี้ประกอบด้วย ปัจจัยทางสังคม ครอบครัว เศรษฐกิจ บุคลิกภาพ และภาระงาน นอกจากนี้ ยังพบว่าผู้ประกอบการอาชีพนี้มีความเสี่ยงสูงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทั้งในด้านสถานที่ทำงาน ด้านการเดินทาง ด้านการขาดสติจากการดื่มหรือใช้สารเสพติด ด้านการปฏิสัมพันธ์กับลูกค้าที่หลากหลาย และด้านความไม่ชัดเจนของมาตรการทางกฎหมาย โดยมีแนวทางการป้องกันและแก้ไขในหลายมิติ อาทิ การเพิ่มมาตรการความปลอดภัยในสถานประกอบการ การส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายให้แก่ผู้ประกอบการอาชีพ การอบรมทักษะเอาตัวรอด และการผลักดันนโยบายหรือกฎหมายเฉพาะที่ครอบคลุมการคุ้มครองสิทธิของแรงงานในสายงานนี้ ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานโยบาย สร้างความปลอดภัยและลดความเสี่ยงต่อการคุกคามทางเพศของผู้ที่ประกอบอาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์อย่างเป็นรูปธรรม

คำสำคัญ: การตกเป็นเหยื่อ, การคุกคามทางเพศ, อาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์

■ Abstract

The entertainer career is a social phenomenon associated with victimization through violence, abuse, and coercion. This study aimed to examine the factors influencing individuals' entry into

the entertainer career in Bangkok, assess the risks of crime victimization, and propose preventive and remedial measures. This qualitative study was conducted through in-depth interviews with twelve key informants selected via purposive sampling. The sample consisted of: (1) two business owners, (2) eight young entertainers, and (3) two criminologists or police officers. The findings revealed that various factors contribute to individuals entering this profession, including social, family, economic conditions, personality traits, and job responsibilities. Furthermore, it was found that entertainers face a high risk of victimization attributable to factors such as their workplace environment, commuting dangers, impaired judgment resulting from alcohol or substance use, interactions with diverse customers, and the ambiguity of existing legal measures. The proposed preventive and corrective measures encompass multiple dimensions, including enhancing safety measures in entertainment venues, promoting legal awareness among workers, providing survival skills training, and advocating for specific policies or legislation that protect the rights of workers within this sector. The findings of this study can serve as an endorsement for policy development, fostering enhanced safety and a concrete reduction in the risk of sexual harassment

for individuals engaged in the entertainment profession.

Keywords: Victimization, Sexual Harassment, Entertainer Career

■ บทนำ

ในปัจจุบัน เมื่อกล่าวถึงอาชีพ “เอนเตอร์เทนเนอร์หญิง” บุคคลทั่วไปมักรับรู้และมองภาพของผู้หญิงที่ประกอบอาชีพอิสระซึ่งสามารถสร้างรายได้ในระดับสูง โดยมีลักษณะทางกายภาพที่สวยงาม และปฏิบัติงานด้านการให้บริการสร้างความบันเทิงหรือความผ่อนคลายให้กับลูกค้า ลักษณะของการให้บริการดังกล่าวมีความหลากหลาย อาทิ การรับประทานอาหารเช้าร่วมกัน การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเข้าร่วมงานสังสรรค์ หรือการเป็นเพื่อนสนทนา เพื่อสนองความต้องการทางอารมณ์และจิตใจของผู้ใช้บริการ ทั้งนี้ การให้บริการสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งในลักษณะของการติดต่อโดยตรงระหว่างผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ หรือผ่านบริษัทนายหน้าหรือโมเดลลิง โดยมีอัตราค่าตอบแทนที่แตกต่างกันไปตามข้อตกลง เงื่อนไข และชื่อเสียงของผู้ให้บริการ (Natchanon Duangpracha, 2021)

อาชีพดังกล่าวได้รับความนิยมเนื่องจากสามารถสร้างรายได้สูงภายในระยะเวลาอันสั้น จึงกลายเป็นทางเลือกหนึ่งที่ดึงดูดบุคคลจากหลากหลายกลุ่ม รวมถึงบุคคลสาธารณะหรือผู้มีชื่อเสียงในสังคมให้หันมาประกอบอาชีพนี้ ทั้งนี้ การเข้าสู่อาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์มักถูกขับเคลื่อนด้วยแรงจูงใจทางเศรษฐกิจ มากกว่า

การมองเห็นคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์หรือความงามเพียงอย่างเดียว

ก่อนหน้าการเกิดขึ้นของอาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์ในลักษณะดังกล่าว อาชีพที่ได้รับความนิยมในลักษณะคล้ายคลึงกันคือ “พริตตี้” (Pretty) ซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทในการนำเสนอสินค้า บริการ หรือกิจกรรมในงานแสดงสินค้า หรืออีเวนต์ต่าง ๆ เช่น งานมอเตอร์โชว์ โดยเน้นบุคลิกภาพ รูปร่างหน้าตาที่สวยงามเพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์เชิงบวกให้กับผลิตภัณฑ์และดึงดูดความสนใจจากผู้บริโภคผู้ประกอบการอาชีพพริตตี้จำเป็นต้องมีความสามารถในการสื่อสาร ถ่ายทอดข้อมูลผลิตภัณฑ์ ตอบข้อซักถามของลูกค้า มีบุคลิกภาพดี ความรับผิดชอบสูง มีไหวพริบ และทักษะการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า จึงนับได้ว่าอาชีพพริตตี้มีอาชีพที่พึงพาเพียงรูปลักษณ์ภายนอก แต่ยังคงอาศัยองค์ความรู้ และทักษะในระดับหนึ่ง (Piyawat Charemsuk & Chaiyut Chinokul, 2022)

ในขณะที่อาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์หญิงโดยเฉพาะในรูปแบบ “รับงานนอกสถานที่” จะมีลักษณะงานที่เน้นไปในด้านการให้บริการความบันเทิงส่วนบุคคลในเชิงใกล้ชิด เช่น การร่วมดื่มแอลกอฮอล์ การเป็นเพื่อนสนทนา หรือการสัมผัสทางร่างกายตามข้อตกลงที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ให้บริการและลูกค้า ซึ่งลักษณะเช่นนี้อาจเปิดช่องให้เกิดความเสี่ยงต่อการถูก

ล่วงละเมิดหรือถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

นอกจากผู้ให้บริการที่เป็นผู้หญิงแล้วยังมีผู้ให้บริการเพศชายในลักษณะของ “เอนเตอร์เทนเนอร์ชาย” ซึ่งมีลักษณะงานที่คล้ายคลึงกัน และได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อันเนื่องมาจากรายได้ที่สูง

ในระยะเวลาอันสั้น ความอิสระในการทำงาน และความต้องการของตลาดที่เพิ่มขึ้น เอนเตอร์เทนเนอร์ชายสามารถจำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) พรตติบอย คือผู้ให้บริการที่มีบุคลิกมีดี มีความสามารถในการร้องเพลง เต้นรำ หรือ เดินแบบ (2) โฮสต์ชาย ผู้ให้บริการในสถานบันเทิง ที่เน้นการสร้างบรรยากาศความสนุกสนาน และความบันเทิง และ (3) เพื่อนเที่ยวออนไลน์ ซึ่งให้บริการผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลในลักษณะของการเป็นเพื่อนร่วมกิจกรรม อาทิ การรับประทานอาหาร การชมภาพยนตร์ หรือการพูดคุยในเชิง เยียวยาจิตใจ (The Matter, 2023)

ทั้งนี้ อาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์ในทั้งสองเพศ ต่างมีความเสี่ยงต่อการเกี่ยวข้องกับการกระทำ ผิดกฎหมาย เช่น การค้าบริการทางเพศ การใช้ สารเสพติด หรือการตกเป็นเหยื่อของการแสวงหา ประโยชน์จากบุคคลที่เป็นนายหน้าหรือโมเดลลิง โดยเฉพาะในกรณีที่การให้บริการเกิดขึ้น นอกสถานที่หรือในสถานการณ์ที่ปราศจาก มาตรการคุ้มครองความปลอดภัย ซึ่งปรากฏ ให้เห็นจากกรณีข่าวการถูกล่วงละเมิดทางเพศ การใช้ยาเสพติดเกินขนาด หรือการเสียชีวิต ในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานดังกล่าว

สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีนโยบาย ให้ตำรวจทุกหน่วยดำเนินการป้องกันปราบปราม อาชญากรรมทุกมิติตามนโยบายรัฐบาล และ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยเคร่งครัด จริงจัง และต่อเนื่อง ได้สรุปผลงานประจำปี 2567 ที่ผ่านมามีผลการปฏิบัติเป็นที่น่าพอใจ โดยผลงาน ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติประจำปี 2567 ในส่วนของการดำเนินคดีความผิดอาญา ตั้งแต่ วันที่ 1 มกราคม ถึงวันที่ 26 ธันวาคม 2567 รวมทั้งมากกว่า 500,000 คดี จับกุมได้ 479,516

คดี คิดเป็นร้อยละ 93 โดยแบ่งเป็นคดีอาญา 5 กลุ่ม ทั้งหมด 218,421 คดี จับกุมได้ 196,148 คดี ผู้ต้องหา 237,223 คน ประกอบด้วย (1) ประเภท ความผิดผิดอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ 2,280 คดี จับกุมได้ 2,158 คดี ผู้ต้องหา 3,003 คน คิดเป็นร้อยละ 95 (2) ประเภทคดีความผิด เกี่ยวกับชีวิตร่างกายและเพศ 16,618 คดี จับกุมได้ 15,790 คดี ผู้ต้องหา 21,273 คน คิดเป็น ร้อยละ 95 (3) ประเภทคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน 42,330 คดี จับกุมได้ 39,308 คดี ผู้ต้องหา 47,297 คน คิดเป็นร้อยละ 93 (4) ประเภทคดี ที่น่าสนใจ 32,582 คดี จับกุมได้ 17,514 คดี ผู้ต้องหา 21,238 คน คิดเป็นร้อยละ 54 และ (5) ประเภทคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย 124,611 คดี จับกุมได้ 121,378 คดี, ผู้ต้องหา 144,412 คน คิดเป็นร้อยละ 97 (Royal Thai Police, 2024)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาจึงได้ สนใจทำการศึกษาเรื่องนี้ เพื่อศึกษาปัจจัย ในการตัดสินใจเข้าสู่อาชีพ รูปแบบการโน้มน้าวใจ ระหว่างสาวเอนเตอร์เทนเนอร์และลูกค้าที่มาใช้ บริการ ความสัมพันธ์ทางครอบครัวและสังคม ความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ของผู้ประกอบการอาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์ และ ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการทำงานเป็น สาวเอนเตอร์เทนเนอร์ รวมถึงแนวทาง ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของการตกเป็น เหยื่ออาชญากรรมของผู้ประกอบการอาชีพ เอนเตอร์เทนเนอร์ ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้าง องค์ความรู้ใหม่ทางด้านสังคมที่จะทำให้ทราบถึง อีกด้านของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง โดยเป็น การศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการทำงาน และยังสามารถนำความรู้ความเข้าใจนี้ไปศึกษา ต่อยอดทางด้านการเปลี่ยนแปลงทางสังคม อย่างต่อเนื่องและลึกซึ้งต่อไปในอนาคต

■ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสู่อาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์
2. เพื่อศึกษาความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของผู้ประกอบอาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของผู้ประกอบอาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์

■ การทบทวนวรรณกรรม

1. สาเหตุของการเข้าสู่อาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์

สังคมไทยในยุคนปัจจุบันที่อยู่ในโลกของทุนนิยมซึ่งยากต่อการควบคุม โดยเฉพาะในยุคที่ผู้คนเห็นความสำคัญของเงินตราหรือความสุขสบายทางกายมากกว่าจิตใจ เมื่อสังคมเมืองเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วการแข่งขันกันทางสังคมสูงขึ้นทำให้ทุกคนต้องขวนขวายเพื่อความอยู่รอด ช่องว่างระหว่างชนชั้นยิ่งห่างกันขึ้น อันเป็นไปตามสภาพเศรษฐกิจและสังคม คนในสังคมคนชั้นล่าง และชนชั้นกลาง จึงต้องทำทุกวิถีทางเพื่อให้ตนได้รับการยอมรับในสังคม เมื่อความต้องการเพิ่มขึ้น แต่รายได้ของครอบครัวยังเท่าเดิม จึงส่งผลกระทบต่อการศึกษาของบุตร บางครอบครัวจึงต้องยอมให้บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะออกไปทำงานพิเศษเพื่อส่งเสียตัวเองให้ได้รับการศึกษาและมีรายได้สำหรับเลี้ยงครอบครัว ซึ่งอาจทำให้เขาตกเป็นเหยื่อของมิจฉาชีพและถูกล่อลวงละเมิดทางเพศที่ต้องการแสวงหาผลประโยชน์กับบุคคลเหล่านี้ซึ่งสาเหตุและปัจจัยของการที่บุคคลเหล่านั้น

ต้องตกเป็นเหยื่อของมิจฉาชีพ มีปัจจัยที่เป็นสาเหตุได้ ดังนี้

1) ปัจจัยทางครอบครัว เนื่องจากบุคคลเหล่านี้อาจเป็นเด็กหรือเยาวชนที่เคยมีปัญหาครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์หรือครอบครัวแตกแยก เช่น บิดามารดาหย่าร้างกัน โดยต่างไปมีครอบครัวใหม่และนำบุตรไปให้ผู้อื่นอุปการะหรือเลี้ยงดูแทน รวมถึงกรณีที่ถูกบิดาหรือมารดาใหม่แล้วมีปัญหาเกี่ยวกับบิดาหรือมารดาใหม่ ทำให้บุตรคิดว่าตนถูกแย่งความรักจึงขาดความอบอุ่น หรือกรณีที่บิดาหรือมารดาตามใจบุตรมากเกินไป ทำให้ไม่สามารถตัดสินใจทำอะไรด้วยตนเองได้ อันเป็นสาเหตุที่ทำให้ถูกชักจูงหรือล่อลวงได้โดยง่าย

2) ปัจจัยทางสังคม หรือชุมชน กล่าวได้ว่าปัจจัยทางสังคมหรือชุมชนนั้น มีส่วนต่อพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนผู้เป็นเหยื่อ หากสังคมหรือชุมชนที่อยู่อาศัยมีค่านิยมในเรื่องของวัตถุนิยมมากกว่าจิตใจ มักจะไม่สนใจว่าเด็กหรือเยาวชนเหล่านั้นจะไปประกอบอาชีพ หรือทำอะไรขอเพียงแค่หวังว่าให้มีเงินมาจุนเจือครอบครัวเท่านั้น

3) ปัจจัยทางเศรษฐกิจ หากครอบครัวไม่มีรายได้ที่แน่นอน หรือมีอาชีพรับจ้างทั่วไปที่ไม่สามารถสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจในครอบครัวได้ ทำให้ต้องยอมให้บุตรของตนออกไปทำงานนอกบ้านเพื่อหาเงินมาเลี้ยงครอบครัว โดยเฉพาะครอบครัวที่มีบุตรหลายคน แต่บิดามารดาไม่สามารถหาเงินพอที่จะมาส่งเสียเลี้ยงดูให้การศึกษาได้ จึงเกิดภาวะฝืดเคืองในครอบครัวมีหนี้สินที่ไม่อาจหารายได้มาชำระได้ (Tasanamin Ratchatanaratch & Neeranuch Wongcharoen, 2021)

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ครอบครัวต้องปล่อยให้บุตรของตนต้องออกไปทำงานนอกบ้านเพื่อหารายได้มาส่งเสียครอบครัว และเพื่อให้ตนเองได้มีเงินมาเล่าเรียน และอาชีพที่ทำเงินง่ายสำหรับหนุ่มสาวในยุคปัจจุบันนี้ คงหนีไม่พ้นอาชีพฟรีแลนซ์ เ็นเตอร์เทนเนอร์ รวมถึงอาชีพสวดไล่ไล่น (Sideline) สาวเชียร์เบียร์ด้วย ซึ่งอาชีพต่าง ๆ เหล่านี้เป็นอาชีพที่เสี่ยงต่อการกระทำความผิดอาญา ไม่ว่าจะเป็นการขายบริการทางเพศ หรือการใช้สารเสพติด ในขณะที่ทำงาน และในอาชีพฟรีแลนซ์และเด็กเ็นเตอร์เทนเนอร์ มีได้ทั้งในผู้หญิงและผู้ชาย มีรายได้เป็นรายชั่วโมงและมีรายได้สูงกว่าอาชีพอื่นที่กล่าวมาโดยไม่ต้องใช้ความรู้ความสามารถมากนัก ส่วนหนึ่งในอาชีพหล่อแหลมเช่นนี้มักจะทำให้บุคคลเหล่านั้นถูกล่อลวงไปในทางที่ผิด โดยเฉพาะเด็กสาวที่อายุน้อย และขาดประสบการณ์ด้วยความเข้าใจผิด ๆ ที่คิดว่าจะออกไปทำงานแค่ขงเหล้าหรือไปเป็นเพื่อนดื่มกินในงานปาร์ตี้เท่านั้น ไม่ทันฉุกคิดหรือระวังว่าตนเองกำลังจะเดินเข้าไปสู่วังวนของการขายบริการ หลาย ๆ คนจึงตกเป็นเหยื่อของโมเดลลิ่ง (Modelling Agency) หรือผู้จัดการเด็กเ็นเตอร์เทนที่ไม่สุจริตได้โดยง่าย

2. การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

คำว่า “เหยื่อ” (Victim) เป็นคำที่มีความหมายค่อนข้างกว้าง แต่หากพิจารณาในแง่ของกฎหมายโดยเฉพาะมักจะมีความหมายถึง “เหยื่ออาชญากรรม” (Victim of Crime) ที่เป็นผู้ประสบผลร้ายหรือความเสียหาย ทั้งด้านชีวิต ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สิน อันเนื่องมาจากการละเมิดกฎหมาย ไม่ว่าเหยื่ออาชญากรรมนั้นจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ซึ่งมี

ความหมายคล้ายคำนิยามที่ให้ไว้โดยองค์การสหประชาชาติที่กล่าวว่า บุคคลไม่ว่าจะโดยเฉพาะตนเองหรือบุคคลเป็นกลุ่ม ได้รับทุกข์ทรมานจากการทำร้ายไม่ว่าจะถูกกระทำต่อร่างกายหรือจิตใจ ได้รับทุกข์ทรมานทางจิตวิญญาณเสียหายทางเศรษฐกิจ หรือก่อให้เกิดการเสียสิทธิประการใดประการหนึ่ง ไม่ว่าการกระทำการหรือละเว้นกระทำการ อันเกิดจากฝ่าฝืนกฎหมายอาญาที่บังคับสมาชิก รวมถึงกฎหมายที่ห้ามการใช้อำนาจในทางที่มีขอบ และคำว่า “เหยื่อ” นี้ให้รวมถึงสมาชิกครอบครัว หรือผู้ที่ต้องพึ่งพาผู้เสียหายโดยตรง และผู้ที่ต้องทุกข์ทรมานจากการเข้าช่วยเหลือผู้เสียหายที่อยู่ในภาวะคับขันหรือเข้าป้องกันผู้อื่นไม่ให้ตกเป็นผู้เสียหาย (Sarawut Buaprom, 2016)

จากการศึกษาแนวความคิดเรื่องเหยื่ออาชญากรรม นักอาชญาวิทยาโดย ลอมโบโรโซ (Lombroso) ได้ตั้งข้อสังเกตว่า สาเหตุของการกระทำความผิดของอาชญากรนั้นเป็นการแสดงออกของอาชญากรภายใต้การกดดันของเหยื่ออาชญากรที่ยั่วยุด้านอารมณ์และจิตใจ ส่วนกาโลฟาโล (Garofalo) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเหยื่ออาชญากรรม โดยอธิบายว่า ความประพฤติของผู้เสียหายในบางกรณีเป็นต้นเหตุยั่วยุให้มีการประกอบอาชญากรรมขึ้น อย่างไรก็ตามยังไม่ได้ได้รับการพัฒนามากนักเพราะต่างมุ่งที่จะศึกษาสาเหตุของผู้กระทำผิดจากด้านของผู้กระทำผิดเพียงด้านเดียว จนกระทั่งในราวปี ค.ศ. 1940-1950 นักอาชญาวิทยาได้เริ่มมองเห็นว่าผู้เสียหายมีบทบาทสำคัญ ในการก่อให้เกิดอาชญากรรม และได้มีนักอาชญาวิทยาที่มีชื่อเสียงในระยะต่อมาได้พยายามจะศึกษาผู้เสียหายที่ตกเป็นเหยื่อเพื่อหาสาเหตุ

ของอาชญากรรม เพื่อนำไปใช้ในการป้องกันผู้ตกเป็นเหยื่อและปรับปรุงการป้องกันอาชญากรรมให้มีประสิทธิภาพ (Phisit Rakangwong, 2018)

อาจสรุปได้ว่าสาเหตุการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมนั้น หากพิจารณาสาเหตุการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมนั้นต้องพิจารณาจาก “เหยื่อ” หรือ “เหยื่ออาชญากรรม” โดยนำประเภทของเหยื่ออาชญากรรมมาพิจารณาประกอบ และแยกเป็นสาเหตุการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้ดังนี้

1) พฤติกรรม เหยื่ออาชญากรรม อาจยั่วเย้า เชื้อชวน หรือเป็นต้นเหตุของการกระทำผิดทำให้พฤติกรรมของเหยื่อมีส่วนร่วมในการกระทำผิด หรือวิถีชีวิตของเหยื่อเป็นสาเหตุของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมส่วนมาก คือ ผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง เห็นตัวเองเป็นคนมีปมด้อยมักยอมจำนนต่อทุกคนและทุกสถานการณ์ มีความคิดในทางลบกับตนเอง ทำให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

2) ลักษณะทางชีวภาพ เด็ก ผู้หญิง และคนชรา เป็นกลุ่มเสี่ยงในการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมมากกว่ากลุ่มอื่น เนื่องจากบุคคลทั้ง 3 ประเภท มีความอ่อนแอทางธรรมชาติ เด็กมักตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทลักพาตัว เพราะไม่สามารถขัดขืนต่อการจับกุมตัวของผู้ร้ายได้ ในขณะที่ผู้หญิงมักถูกมองในแง่ของคามารมณ์ เพราะสรีระที่บอบบางกว่าผู้ชายจึงทำให้ตกเป็นเหยื่อของการข่มขืน สำหรับคนชรามีความอ่อนแอและสภาพร่างกายชรา เชื่องช้า ทำให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมประเภทลักทรัพย์

3) สถานที่ที่เป็นสาเหตุให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้ โดยยึดสถานที่ที่เป็นหลักเกณฑ์

ในการเกิดเหตุการณ์ ไม่ว่าจะใครก็ตามไปในสถานที่ดังกล่าวจะตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้

4) สภาพเศรษฐกิจ และสังคม กล่าวคือ สังคมที่มีสถิติอาชญากรรมน้อย แสดงว่าเหยื่ออาชญากรรมน้อยด้วย ดังนั้น สภาพเศรษฐกิจและสังคมย่อมเป็นปัจจัยกำหนดประการสำคัญต่อสาเหตุการกระทำผิดของคนในสังคม จากแนวคิดนี้สามารถเอาทฤษฎีทางอาชญาวิทยามาประยุกต์ได้ คือ ทฤษฎีของสำนักคิด Positive ที่เชื่อเรื่องเจตจำนงกำหนด (Determinist) หมายถึง ปรากฏการณ์ทุกปรากฏการณ์ย่อมเกิดขึ้นจากสาเหตุหรือปัจจัยที่นำไปสู่การประกอบอาชญากรรม คือ ปัจจัยทางกายภาพ ชีวภาพ สภาพแวดล้อม เศรษฐกิจและสังคม ดังนั้นถ้าสังคมมีความกินอยู่ที่ดีคนในสังคมอยู่ดีกินดี เชื่อได้ว่าปัญหาอาชญากรรมย่อมลดลง

5) การดำเนินงานของกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากมีการประกอบอาชญากรรมมากขึ้น การดำเนินการหรือขั้นตอนในการนำผู้กระทำผิดมาลงโทษล่าช้า บางครั้งขาดความเป็นธรรม ตัวเหยื่ออาชญากรรมจึงเกิดความรู้สึกท้อแท้ต่อระบบงานยุติธรรม บางครั้งเหยื่อไปแจ้งเหตุอาชญากรรมให้เจ้าหน้าที่ทราบเพื่อดำเนินงานและหาทางป้องกันเหตุดังกล่าวไม่ให้เกิดขึ้นอีก แต่เมื่อดำเนินคดีถึงขั้นคำพิพากษาของศาลบทลงโทษของศาลกลับไม่เป็นธรรม ดังนั้น อาชญากรรมทราบถึงช่องว่างทางกฎหมายทำให้เกิดความกล้าที่จะทำผิดเพราะไม่เกรงกลัวต่อระบบงานยุติธรรม

3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการตกเป็นเหยื่อ

3.1) ทฤษฎีปกตินิสัย (Routine Activity Theory) ได้รับหลักปรัชญาของทฤษฎีป้องกันและทฤษฎีคิดก่อนกระทำความผิด โดยมี

หลักสำคัญ ดังนี้ อาชญากรรมเกิดจาก 3 องค์ประกอบ คือ อาชญากรที่จะกระทำความผิดเหยื่อที่เหมาะสม และการขาดความสามารถในการปกป้องทรัพย์สินหรือชีวิตและร่างกาย ซึ่งนักวิชาการที่ถือว่าพัฒนาทฤษฎีนี้คือ ลอร์เรน โคเฮน และมาร์คัสเฟลสัน (Cohen & Felson, 1979) คือ กิจกรรมหรือการกระทำใดของบุคคลที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งเป็นประจำ (Pornchai Khantee et al., 2015) เป็นทฤษฎีที่อธิบายสาเหตุของการเกิดอาชญากรรมหรือการกระทำความผิด โดยมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ (1) เหยื่อหรือเป้าหมายที่เหมาะสม (Suitable Target) โดยเหยื่อและเป้าหมายแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ คน สิ่งของ และสถานที่ (2) ความอ่อนแอของผู้ดูแล (Absence of a Capable Guardian) โดยผู้ดูแลหรืออะไรก็ได้ที่สามารถยับยั้งทำให้ไม่เกิดอาชญากรรม และ (3) บุคคลที่มีแนวโน้มหรือแรงจูงใจที่จะกระทำความผิด (Likely and Motivated Offender) ตัวผู้กระทำความผิดคิดว่าเหยื่อหรือเป้าหมายมีความเหมาะสม ผู้ดูแลอ่อนแอ และตัดสินใจที่จะกระทำความผิด (Senna & Siegel, 2007) อย่างไรก็ตามทฤษฎีนี้ แตกต่างจากทฤษฎีทางอาชญาวิทยาอื่นๆ หลายๆ ทฤษฎีเนื่องจากมีลักษณะเป็นทฤษฎีที่อธิบายความเป็นเหยื่ออาชญากรรม มากกว่าการอธิบายตัวอาชญากรว่าเหตุใดจึงกระทำความผิด กล่าวคือ ทฤษฎีปกตินิสัยตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า อาชญากรมีอยู่เสมอและจะกระทำความผิดเมื่อมีเหยื่อที่เหมาะสม ในเวลาและสถานที่สะดวก และปราศจากการปกป้องคุ้มกันจากบุคคลที่สาม (Pornchai Khantee et al., 2015)

จากการศึกษาทฤษฎีปกตินิสัย (Routine Activity Theory) ที่ใช้อธิบายถึงพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมทางเพศได้ 3 ปัจจัย ได้แก่ (1) ความใกล้ชิดสนิทสนม (2) สถานที่ และ (3) เวลา กล่าวคือ (1) ความเสี่ยงที่หนุ่มสาวเอนเตอร์เทนจะตกเป็นผู้ถูกกระทำอาชญากรรมทางเพศจากความใกล้ชิดสนิทสนมกับผู้กระทำความผิด ความเชื่อใจ ไว้วางใจ ทำให้หนุ่มสาวเอนเตอร์เทนเนอร์ไม่ได้ระมัดระวังตัวต่อเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นจากลูกค้าที่มาใช้บริการ (2) สถานที่ที่เป็นสาเหตุให้หนุ่มสาวเอนเตอร์เทนเนอร์ตกเป็นผู้ถูกกระทำอาชญากรรมใครก็ตามอยู่ในสถานที่ดังกล่าวจะตกเป็นผู้ถูกกระทำอาชญากรรมได้ และ (3) ช่วงเวลาในการดำเนินชีวิตหรือการใช้ชีวิต (Living arrangement) ของหนุ่มสาวเอนเตอร์เทนเนอร์มีผลต่อความเสี่ยงที่จะตกเป็นผู้ถูกกระทำอาชญากรรม โดยเฉพาะเหตุมักเกิดในเวลากลางคืน

สรุปได้ว่า Routine Activity Theory (ทฤษฎีปกตินิสัย) อาชญากรรมจะเกิดขึ้นเมื่อมี 3 องค์ประกอบมาบรรจบกัน ได้แก่ (1) ผู้กระทำความผิดที่มีแรงจูงใจ (Motivated Offender) (2) เหยื่อหรือเป้าหมายที่เหมาะสม (Suitable Target) และ (3) ขาดผู้ดูแลที่สามารถป้องกันได้ (Absence of Capable Guardian) ผู้กระทำความผิดที่มีแรงจูงใจ “ลูกค้า” หรือ “ผู้จัดหา” ที่มีเจตนาใช้ความรุนแรง ล่วงละเมิดทางเพศ หรือแสวงหาประโยชน์ เห็นได้จากลักษณะงานของเอนเตอร์เทนเนอร์ที่มักต้องดื่มสุรา อยู่ในสถานที่ปิด ลักษณะการแต่งกาย บุคลิกภาพที่เป็นมิตร ซึ่งทั้งหมดนี้ทำให้กลายเป็น “เป้าหมายที่เหมาะสม” สำหรับอาชญากร และยังขาดผู้ดูแล

ที่สามารถป้องกันได้ มักไม่มีบุคคลที่คอยคุ้มกัน เช่น ไม่มีบอดี้การ์ด ไม่มีเพื่อนร่วมงาน ไม่มีระบบความปลอดภัยจากสถานประกอบการ (เช่น กล้องวงจรปิดไม่ทั่วถึง หรือสถานที่เปลี่ยว) อาจเกิดความเสี่ยงจากการทำงานในสถานที่ไม่คุ้นเคย การเดินทางคนเดียวในเวลากลางคืน และการต้องดื่มสุรา/เสพสารมึนเมา ส่งผลให้ขาดสติสัมปชัญญะ ซึ่งทั้งหมดนี้ สะท้อนองค์ประกอบทั้งสามของทฤษฎีอย่างชัดเจน

3.2) ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของเหยื่อ (Victim Precipitation) โดย Marvin Wolfgang อธิบายว่า เหยื่อบางคนเป็นตัวกระตุ้น ทำให้ตัวเองเผชิญเหตุการณ์ที่นำไปสู่การบาดเจ็บ หรือความตายได้ ซึ่งตัวเหยื่ออาจมีพฤติกรรมที่แสดงออกมาหรือนิ่งเฉยก็ได้ พฤติกรรมที่แสดงออก (Active Precipitation) เช่น เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นตัวเหยื่ออาจใช้คำขู่หรือคำท้าทาย หรืออาจเป็นผู้ช่วยก่อนหรือเริ่มก่อนในการทำร้ายก็ได้ รูปแบบนี้เรียกว่า “Victim Precipitation Crime” หรืออาชญากรรมที่เหยื่อมีส่วนร่วม โดย Marvin Wolfgang ในปี 1958 ได้ศึกษาการฆาตกรรมของอาชญากร ได้สรุปพฤติกรรมของเหยื่อกระตุ้นให้อาชญากรต้องฆ่าตัวอย่างเห็นได้จากการประทุษร้ายในร้านคาราโอเกะต่าง ๆ หรือจากการที่ภรรยาถูกประทุษร้าย และเชื่อว่ามาฆ่าสามี จนต้องฆ่าสามีเป็นต้น (Arisa Phan-iam, 2020)

จากการศึกษาทฤษฎีการมีส่วนร่วมของเหยื่อ (Victim Precipitation) กล่าวโดยสรุปในทฤษฎีนี้ ไม่ว่าจะเป็น Active หรือ Passive Precipitation ในบางกรณีไม่ใช่อาชญากรรมทั้งหมด การกระทำหรือการแสดงออกของหนุ่มสาวเอนเตอร์เทนเนอร์มีส่วนทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้น

สรุปได้ว่า Victim Precipitation Theory (ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของเหยื่อ) เหยื่ออาจมีพฤติกรรมหรือปัจจัยบางอย่างที่ “กระตุ้นหรือช่วย” ให้เกิดอาชญากรรม โดยไม่เจตนา หรือไม่รู้ตัว เหยื่อมีพฤติกรรมช่วย เช่น การพูดจาท้าทาย แต่งกายล่อแหลม หรือ Passive Precipitation เหยื่อมีสถานะที่อ่อนแอ เช่น เป็นเด็ก เยาวชน หญิงสาวในสถานการณที่ไม่มีการป้องกันตัว เอนเตอร์เทนเนอร์บางคนอาจไม่ตั้งใจช่วย แต่การกระทำที่เป็น routine เช่น การแต่งตัวเซ็กซี่ การดื่มสุรา การพูดคุยใกล้ชิดกับลูกค้า กลายเป็น Passive Precipitation โดยไม่ได้ตั้งใจ ในบางกรณีอาจมี “การยินยอมบางส่วน” ในกิจกรรมที่อยู่ในข้อตกลง เช่น การกอดหรือดื่มร่วมกัน ซึ่งลูกค้าอาจตีความเกินขอบเขตและกระทำผิด ซึ่งอาชีพนี้เปิดโอกาสให้บุคคลที่ไม่รู้เท่าทันหรือประเมินสถานการณ์ผิด เช่น การขึ้นรถไปกับลูกค้าหลังเลิกงาน หรือยอมดื่มเกินขนาด จนกลายเป็น “เหยื่อโดยสถานการณ์” ในการใช้ทฤษฎีนี้ต้องระมัดระวังไม่ให้เป็นการ “กล่าวโทษเหยื่อ” เพราะแม้เหยื่อจะมีพฤติกรรมที่สุ่มเสี่ยง แต่ความรับผิดชอบยังอยู่ที่ผู้กระทำผิดอย่างชัดเจน

3.3) ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Crime Triangle Theory) เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงสาเหตุหรือองค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรมได้อย่างชัดเจน เข้าใจง่าย โดยมีองค์ประกอบด้านต่าง ๆ 3 ด้าน คือ (1) ผู้กระทำผิด/คนร้าย (Offender) หมายถึง ผู้ที่มีความต้องการ (Desire) จะก่อเหตุ หรือ ลงมือกระทำความผิด (2) เหยื่อ (Victim) /เป้าหมาย (Target) หมายถึง บุคคลสถานที่ หรือวัตถุสิ่งของที่ผู้กระทำผิดหรือคนร้ายมุ่งหมายกระทำต่อหรือเป็นเป้าหมาย

ที่ต้องการ และ (3) โอกาส (Opportunity) หมายถึง ช่วงเวลา (Time) และสถานที่ (Place) ที่เหมาะสมที่ผู้กระทำผิดหรือคนร้ายมีความสามารถจะลงมือกระทำความผิดหรือก่ออาชญากรรม

เมื่อเหตุการณ์หรือสถานการณ์ครบองค์ประกอบทั้ง 3 ด้าน ดังกล่าวข้างต้น จะทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้น นอกจากนี้ ทฤษฎี

ดังกล่าวยังได้เสนอแนวคิดในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมหรือการป้องกันไม่ให้เกิดอาชญากรรม โดยต้องพยายามทำอย่างไรก็ตามที่จะให้องค์ประกอบของสามเหลี่ยมอาชญากรรมด้านใดด้านหนึ่งหายไป ก็จะทำให้อาชญากรรมไม่เกิดขึ้น (Sriwara Rangsipramanakul & Chayaphon Chatchaidet, 2015)

ภาพที่ 1 ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Crime Triangle Theory)

Note From “Crime Triangle Theory” Adapted from Proactive Crime Prevention by Crime Triangle Theory (p. 4), by R. Sriwara & C. Chayaphon, 2015, Metropolitan Police Bureau. © Metropolitan Police Bureau. Used with permission.

■ วิธิตำเนินการวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยเน้นการเข้าใจเชิงลึกถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสู่อาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์ ความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม และแนวทางการป้องกัน

ปัญหา ผ่านการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants)

2. กลุ่มตัวอย่างและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง (Participants and Sampling)

ใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากกลุ่มผู้ที่มีประสบการณ์ตรง

และมีข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับประเด็นที่ศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 12 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) เจ้าของสถานประกอบการ จำนวน 2 คน ใช้เกณฑ์การคัดเลือก คือ ดำเนินกิจการอย่างถูกต้องตามกฎหมาย เปิดมาไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีพนักงานเอนเตอร์เทนเนอร์ชาย-หญิง (2) หนุ่มสาวเอนเตอร์เทนเนอร์ จำนวน 8 คน ใช้เกณฑ์การคัดเลือก คือ ประกอบอาชีพในสถานประกอบการถูกกฎหมาย มีประสบการณ์อย่างน้อย 2 ปี และ (3) นักอาชีวศึกษา/เจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวน 2 คน ใช้เกณฑ์การคัดเลือก คือ มีประสบการณ์ในคดีที่เกี่ยวข้องกับการล่วงละเมิดเอนเตอร์เทนเนอร์ ไม่น้อยกว่า 3 ปี

3. เครื่องมือวิจัย (Research Instruments)

ใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เป็นเครื่องมือหลัก ซึ่งออกแบบตามกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประกอบด้วย 5 ตอนหลัก ได้แก่ (1) ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล (2) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสู่อาชีพ (3) ความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม (4) แนวทางป้องกันและแก้ไข และ (5) ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม โดยดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ มีการดำเนินการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ผ่านการประเมินค่า IOC ก่อนนำไปใช้จริง และได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา

4. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล (Data Collection Procedure)

ขออนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (รหัสโครงการ SSRPCA-REC

008/2568) ประสานผู้ให้ข้อมูลล่วงหน้า พร้อมแจกเอกสารแสดงเจตนาให้ความยินยอม (Consent form) ดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบตัวต่อตัวใช้เวลาประมาณ 30-60 นาที/ราย พร้อมจดบันทึกและบันทึกเสียง ถอดเทปและจัดทำบันทึกประเด็นสำคัญก่อนนำไปวิเคราะห์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis)

ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยมีขั้นตอนดังนี้ แยกแยะ จัดหมวดหมู่ และสังเคราะห์ข้อมูลจากเทปและบันทึก วิเคราะห์เชิงตีความตามกรอบแนวคิดและทฤษฎี นำเสนอผลในลักษณะร้อยแก้ว พร้อมการยกตัวอย่างคำพูด (quotations) ที่สะท้อนปรากฏการณ์สำคัญ

■ ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รวบรวมได้ สามารถจำแนกผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสู่อาชีพของอาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์ ประกอบด้วย

1. ปัจจัยด้านสังคม ซึ่งมีปัจจัยด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ปัจจัยทางสังคมหรือชุมชน ซึ่งมีส่วนต่อพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนผู้ที่เลือกประกอบอาชีพเป็นเอนเตอร์เทนเนอร์ เพราะหากสังคมหรือชุมชนที่อยู่อาศัยมีค่านิยมในเรื่องของวัตถุนิยมมากกว่าจิตใจ มักจะไม่สนใจว่าเด็กหรือเยาวชนเหล่านั้นจะไปประกอบอาชีพหรือทำอะไร ขอเพียงแค่หวังว่าให้มีเงินมาจุนเจือครอบครัวเท่านั้น โดยการทำงานนี้ไม่ได้จำเป็นที่จะต้องเรียนจบสูงหรือใช้วุฒิปริญญาที่สามารถทำงานได้

1.2 ปัจจัยทางครอบครัว เนื่องจากบุคคลเหล่านี้อาจเป็นเด็กหรือเยาวชนที่เคยมีปัญหาครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์หรือครอบครัวแตกแยก เช่น บิดามารดาหย่าร้างกัน โดยต่างไปมีครอบครัวใหม่และนำบุตรไปให้ผู้อื่นอุปการะหรือเลี้ยงดูแทน รวมถึงกรณีที่บุตรไปอยู่กับบิดาหรือมารดาใหม่แล้ว มีปัญหากับบิดาหรือมารดาใหม่ ทำให้บุตรคิดว่าตนถูกแย่งความรักชิงขาดความอบอุ่น หรือกรณีที่บิดาหรือมารดาตามใจบุตรมากเกินไปทำให้ไม่สามารถตัดสินใจทำอะไรด้วยตนเองได้อันเป็นสาเหตุที่ทำให้ถูกชักจูงหรือล่อลวงได้โดยง่าย

1.3 ปัจจัยทางเศรษฐกิจ หากครอบครัวไม่มีรายได้ที่แน่นอน หรือเป็นมีอาชีพรับจ้างทั่วไปที่ไม่สามารถสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจในครอบครัวได้ ทำให้ต้องยอมให้บุตรของตนออกไปทำงานนอกบ้านเพื่อหาเงินมาเลี้ยงครอบครัว โดยเฉพาะครอบครัวที่มีบุตรหลายคน แต่บิดามารดาไม่สามารถหาเงินพอที่จะมาส่งเสียเลี้ยงดูให้การศึกษาได้ จึงเกิดภาวะผิดเคืองในครอบครัวมีหนี้สินที่ไม่อาจหารายได้มาชำระได้

2. ปัจจัยด้านภาระงานและค่าตอบแทน

ปัจจัยด้านภาระงานและค่าตอบแทนเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าสู่อาชีพเด็กเอนเตอร์เทน พบว่าเงินเดือนและสวัสดิการมีอิทธิพลอย่างมาก นอกจากนี้ ลักษณะงานที่ได้รับมอบหมายก็มีส่วนเช่นกัน การทำงานในอาชีพนี้อาจมีความต้องการรายได้สูงในระยะเวลานาน ทำให้หลายคนเลือกที่จะทำอาชีพนี้ อย่างไรก็ตาม การศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยอื่นๆ เช่น สภาพแวดล้อมในการทำงาน และความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องก็มีความสำคัญในการทำความเข้าใจอย่างครอบคลุม

จากผลการศึกษาความคิดเห็นส่วนใหญ่พบว่า ด้วยภาระงานในปัจจุบันไม่สอดคล้องกับค่าตอบแทนที่ได้รับ ประกอบกับค่าครองชีพที่สูงทำให้คนส่วนหนึ่งเลือกทำงานที่ทำให้ได้รับค่าตอบแทนที่สูงและไม่ใช่งานที่หนักจนเกินไป อีกทั้งควบคุมเวลาได้ เป็นงานอิสระที่สามารถเลือกรับได้

3. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพเป็นหนึ่งในปัจจัยที่สำคัญในการตัดสินใจเข้าสู่อาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของการให้บริการลูกค้าและลักษณะงานที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ อายุและหน้าที่การงานก็เป็นปัจจัยที่ถูกพิจารณาด้วยเช่นกัน การศึกษาเพิ่มเติมอาจรวมถึงการสำรวจว่าบุคลิกภาพแบบใดที่เหมาะสมกับอาชีพนี้ และความแตกต่างของบุคลิกภาพในกลุ่มผู้ชายและผู้หญิงในอาชีพนี้

จากผลการศึกษาความคิดเห็นส่วนใหญ่พบว่า คนที่ถูกเลือกให้มาประกอบอาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์ หรือเลือกที่จะมาประกอบอาชีพนี้นั้น ต้องเป็นคนที่มีความบุคลิกภาพที่ดี มีรูปร่างและหน้าตาที่ดี ผิวพรรณดี และมีทัศนคติในแง่บวกต่อการให้บริการอีกด้วย สอดคล้องกับจากงานวิจัยของ พงศธร กุลชล พบว่าปัจจัยด้านบุคลิกภาพเป็นส่วนสำคัญที่มีผลต่อการเข้าสู่อาชีพเด็กเอนเตอร์เทนเนอร์ หรือนักแสดงดนตรีในสถานบันเทิง คือ (1) บุคลิกภาพที่น่าดึงดูด (2) การสื่อสารอารมณ์ (3) ความมั่นใจและทักษะในการเข้าสังคม และ (4) ภาพลักษณ์มีอาชีพ

4. ปัจจัยด้านมาตรการทางกฎหมาย

ผลการศึกษาความคิดเห็นส่วนใหญ่พบว่า ข้อจำกัดของกฎหมายในปัจจุบันที่ไม่ครอบคลุมต่อการประกอบอาชีพนี้ เช่น ไม่มีข้อกำหนด

หรือจำกัดการให้บริการที่ชัดเจนว่า สิ่งใดผิดหรือสิ่งใดถูก ขัดหรือไม่ขัดต่อกฎหมาย ทำให้การทำอาชีพนี้มีการเปิดกว้างจนเกินไป จนอาจทำให้เกิดการกระทำผิดกฎหมายขึ้นได้

ความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของผู้ประกอบอาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์

อาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์มีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมสูง สาเหตุหลักมาจากโครงสร้างทางสังคมที่ไม่เท่าเทียมกัน และปัจจัยด้านรายได้ที่ไม่เพียงพอ ทำให้ผู้หญิงบางส่วนเลือกประกอบอาชีพนี้ อย่างไรก็ตาม ความเสี่ยงนี้ยังเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมออนไลน์อีกด้วย การลดความเสี่ยงอาจทำได้โดยการตระหนักถึงความเสี่ยงของส่วนบุคคล และพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรม จากผลการวิจัยพบว่า ความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของผู้ประกอบอาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้

1) ความเสี่ยงในด้านสถานที่การทำงาน

ปัจจัยความเสี่ยงในด้านสถานที่การทำงาน ปัจจัยเหล่านี้อาจรวมถึงสภาพแวดล้อมของสถานที่ มาตรการรักษาความปลอดภัย และลักษณะของลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการ ผลการศึกษาความเห็นส่วนใหญ่ พบว่า การไปให้บริการในสถานที่ที่ไม่คุ้นเคย ย่อมมีความเสี่ยงสูงกว่าการไปให้บริการในร้านที่ตนเองสังกัดอยู่ เพราะการออกไปพื้นที่ของลูกค้าจัดไว้ให้นั้น ย่อมคาดเดาอะไรไม่ได้ว่าจะพบเจอกับสถานที่แบบใด มีทางออกหรือทางหลบหนีหรือไม่ และจะพบเจอกับกลุ่มลูกค้าจำนวนเท่าใด

2) ความเสี่ยงในการเดินทาง

ผลการศึกษาความเห็นส่วนใหญ่ พบว่า การต้องดื่มสุราหรือของมึนเมาไปด้วย ขณะที่

บริการ ทำให้การเดินทางกลับด้วยรถของตนเอง ย่อมมีความเสี่ยงที่จะถูกจับกุมในความผิดขับรถในขณะที่มีแอลกอฮอล์ในเลือดมากกว่า 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ และไม่เพียงเท่านั้น หากมึนเมาจนไม่สามารถควบคุมสติได้ อาจถูกชักจูงให้ไปขึ้นรถไปกับคนแปลกหน้าได้ จนเสี่ยงที่จะตกเป็นเหยื่อถูกล่วงละเมิดทางเพศ

3) ความเสี่ยงในด้านร่างกายและจิตใจจากการขาดสติ สาเหตุมาจากการต้องดื่มสุราหรือใช้ของมึนเมาอื่น ๆ

การดื่มสุราหรือใช้สารเสพติดในปริมาณที่มากเกินไป เพิ่มโอกาสที่ผู้ประกอบอาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์จะตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ผลการศึกษาความเห็นส่วนใหญ่ พบว่า ความเสี่ยงด้านนี้เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะก่อให้เกิดอาชญากรรม หรือตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้ เนื่องจากด้วยบริบทของอาชีพทำให้ต้องดื่มร่วมกับลูกค้า หรือบางครั้งต้องเสพยาเสพติดร่วมกับลูกค้า เพื่อให้ลูกค้าพึงพอใจ จนบางครั้งการที่ดื่มสุรามากจนเกินไป หรือเสพยาเสพติดมากจนเกินไป อาจทำให้เกิดผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจ ตลอดจนสติสัมปชัญญะขาดหายไป จนนำมาสู่การเสียชีวิต การถูกล่วงละเมิด การถูกลักทรัพย์หรือเอาทรัพย์สินไป เป็นต้น

4) ความเสี่ยงในการการปฏิสัมพันธ์กับลูกค้าที่หลากหลาย

การออกไปทำงานในแต่ละวันของอาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์นั้น เป็นการทำงานที่ต้องพบเจอคนแปลกหน้าอยู่ตลอดเวลา ไม่สามารถคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้าได้เลยว่าจะพบเจอกับลูกค้าประเภทใด รูปร่างหน้าตาแบบใด บุคลิกลัสนัยใจคอเป็นอย่างไร สิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้เกิดความเสี่ยงอยู่ตลอดเวลาในการปฏิบัติหน้าที่

และส่งผลถึงการเกิดเหตุอาชญากรรมขึ้นได้เสมอ เช่น บางครั้งผู้รับบริการเป็นคนสุภาพ ให้เกียรติผู้ให้บริการเป็นอย่างดี แต่บางครั้งต้องพบเจอลูกค้าที่เอาแต่ใจ มาแล้วชอบโอ้อวด หรือทำร้ายร่างกาย หรือแม้แต่ชอบกอด จูบ ลูบ คลำ ซึ่งเกินกว่าที่ตกลงกันได้ จนทำให้ผู้ให้บริการอึดอัดใจ หรือบางครั้งนำไปสู่การถูกคุกคาม หรือล่วงละเมิดทางเพศเลยก็เป็นได้

5) ความเสี่ยงในด้านการกระทำผิดกฎหมาย ผลการศึกษาความเห็นส่วนใหญ่ พบว่าการประกอบอาชีพนี้เสี่ยงต่อการกระทำผิดกฎหมาย และเสี่ยงที่จะตกเป็นเหยื่อของผู้คิดทำผิดกฎหมาย เนื่องจากกฎหมายที่ใช้บังคับยังไม่มีผลชัดเจน ไม่เฉพาะเจาะจงสำหรับคนทำอาชีพนี้ การให้บริการที่เลือกได้ตามใจชอบจึงมีความเสี่ยงสูงที่จะนำไปสู่การกระทำผิดกฎหมายของประเทศ และยังเป็นช่องว่างของผู้คิดจะกระทำผิดนำไปใช้หาเงินด้วยการหลอกลวงหญิงสาวหรือแม้แต่เด็ก ให้เข้ามาทำอาชีพนี้ และปล่อยให้มีการขายบริการร่วมด้วย

แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหของ การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของผู้ประกอบอาชีพ เอนเตอร์เทนเนอร์

1) แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญห
ในด้านสถานที่การทำงาน

ควรมีการส่งเสริมให้มีการจ้างเอนเตอร์เทนเนอร์ในสถานประกอบการมากกว่าจ้างไปสถานที่ส่วนบุคคลอื่น ๆ เพื่อลดความเสี่ยงในด้านสถานที่ที่ไม่คุ้นเคยและคำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ให้บริการ นอกจากนี้ บริบทของสถานบริการมีความเสี่ยงที่จะเป็นปัจจัยในการก่อให้เกิดอาชญากรรมได้ จึงต้องควรมีการปรับปรุงสถานที่ให้บริการ โดยลดจุดอับ จุดอโคจรต่างๆ

ให้น้อยลง การเพิ่มกล้องวงจรปิดให้มากขึ้น เพื่อให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ และการเพิ่มไฟสว่างให้มากขึ้นเพื่อง่ายต่อการสอดส่องพฤติกรรมที่สุ่มเสี่ยงต่างๆ ตลอดจนการจ้างการ์ดเพิ่มขึ้น ยืนประจำทุกจุดเสี่ยง

2) แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญห
ในด้านการเดินทาง

ผลการศึกษาแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหในด้านการเดินทาง ที่ต้องเดินทางแบบเดิมเป็นประจำทุกวัน ก็อาจเสี่ยงต่อการเกิดอาชญากรรมได้ เช่น ต้องใช้รถคันเดิม อาจจะต้องเปลี่ยนเป็นเดินทางกับเพื่อน ๆ บ้าง หรือใช้บริการรถสาธารณะบ้าง บางครั้งเกิดจากการรับงานที่ต้องร่วมดื่มสุราหรือของมีเมา ร่วมกับลูกค้า ตลอดจนบางงานก็ตกลงจะเสพาร่วมกันได้ จึงเป็นความเสี่ยงที่นำไปสู่เหตุการณ์ต่างๆ ที่เสี่ยงและละเมิดกฎหมายได้ เช่น การถูกคุกคามทางเพศ การถูกชิงทรัพย์ การถูกจับมาแล้วขับ การประสบอุบัติเหตุต่างๆ จนนำไปสู่การสูญเสีย และถูกดำเนินคดีได้ ดังนั้น เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาเหล่านี้ได้อีก จึงควรวางแผนเตรียมการในการเดินทางไว้

3) แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญห
ในด้านร่างกายและจิตใจจากการขาดสติ สาเหตุมาจากการต้องดื่มสุราหรือใช้ของมีเมาอื่น ๆ

การป้องกันและแก้ไขปัญหทางร่างกายและจิตใจจากการขาดสติ อันเนื่องมาจากการดื่มสุราหรือสารเสพติดอื่น ๆ นั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง ผลกระทบรวมถึงปัญหาสุขภาพกาย เช่น โรคมะเร็ง และปัญหาทางจิตเวช การดื่มแอลกอฮอล์อาจนำไปสู่การขาดสติขาดความยับยั้งชั่งใจ และความเสี่ยงในการก่ออาชญากรรม แนวทางแก้ไขอาจรวมถึง

การบำบัดรักษา การให้คำปรึกษา และการสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเลิกดื่ม หรือลดการดื่มอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการดื่มของมึนเมา ระหว่างให้บริการ หรือแม้แต่เสพยาเสพติดร่วมด้วย ล้วนนำไปสู่การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมได้ง่าย จนบางครั้งการที่ดื่มสุรามากจนเกินไป หรือเสพยาเสพติดมากขึ้นเกินไป อาจทำให้เกิดผลกระทบต่อร่างกาย และจิตใจ ตลอดจนสติสัมปชัญญะขาดหายไป จนนำมาสู่การเสียชีวิต การถูกล่วงละเมิด การถูกลักทรัพย์หรือเอาทรัพย์สินไป

4) แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านปฏิสัมพันธ์กับลูกค้าที่หลากหลาย

ผลการศึกษา การสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีในงานเอนเตอร์เทนเนอร์ จำเป็นต้องใช้ทั้งทักษะของบุคลากรและมาตรการสนับสนุนจากสถานประกอบการ เพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดจากความแตกต่างของลูกค้า การมีแนวทางที่ชัดเจนและการปฏิบัติอย่างเป็นระบบ จะช่วยให้เกิดสภาพแวดล้อมการทำงานที่ปลอดภัย และยั่งยืนยิ่งขึ้น การที่ต้องพบปะลูกค้าที่หลากหลาย ทำให้เกิดความเสี่ยงในการประกอบอาชีพ อาจจะทำให้ผู้ว่าจ้างรู้สึกมีอารมณ์ไม่พอใจ โกรธ และฉุนเฉียวขึ้นมาได้ จนนำมาสู่การถูกด่าทอ ทำร้าย ร่างกาย จิตใจ การกลั่นแกล้ง หรือแม้แต่เบียดค่าจ้างได้

5) แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านมาตรการทางกฎหมาย

งานเอนเตอร์เทนเนอร์บางอาชีพ อาจเกี่ยวข้องกับเด็ก โดยเฉพาะอาชีพด้านการถ่ายแบบ การแสดง หรือเป็นเน็ตไอดอล เป็นอาชีพที่เริ่มได้รับความนิยมมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การมีส่วนร่วมของเด็กในวงการบันเทิงดังกล่าว

ยังขาดมาตรการคุ้มครองทางกฎหมายที่เฉพาะเจาะจง ทำให้เกิดปัญหาทั้งในด้านสุขภาพ การศึกษา และสิทธิพื้นฐานของเด็ก ผลการศึกษามองว่า ควรต้องสนับสนุนให้มีกฎหมายกำหนดการให้บริการเอนเตอร์เทนเนอร์อย่างจริงจัง และเร่งด่วน เพื่อไม่ให้มีการทำผิดกฎหมายมากขึ้น โดยปัญหาทางกฎหมายที่พบ เช่น กฎหมายแรงงาน ยังไม่ครอบคลุมงานถ่ายแบบหรือการเป็นนายแบบ นางแบบของเด็กโดยเฉพาะ ขาดการกำหนดอายุขั้นต่ำสำหรับการเข้าร่วมงานบันเทิง การทำงานกลางคืนยังไม่มีข้อห้ามที่ชัดเจนในบางกรณี ขาดข้อบังคับเรื่องการมีผู้ดูแล การตรวจสอบสุขภาพ และความปลอดภัย กฎหมายยังไม่มีข้อกำหนดชัดเจนเกี่ยวกับขอบเขตเนื้อหาของงาน

■ อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษานี้สะท้อนให้เห็นว่า การเข้าสู่อาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์ไม่ได้เป็นผลจากความสมัครใจเพียงลำพัง หากแต่เป็นผลลัพธ์ของปัจจัยหลายมิติที่สอดประสานกัน ทั้งในเชิงโครงสร้างทางสังคม เศรษฐกิจ ครอบครัว ปัจเจกบุคคล และระบบกฎหมาย รวมถึงความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเด็นหลักดังนี้

1. อภิปรายเชิงทฤษฎี

1.1 ปัจจัยพื้นฐานตามลำดับขั้นความต้องการของ Maslow การตัดสินใจเข้าสู่อาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์ในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความสัมพันธ์กับการตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานของชีวิต โดยเฉพาะในระดับ “ความมั่นคง

ทางเศรษฐกิจ” (safety needs) และ “ความต้องการทางสังคม” (belongingness and love needs) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Maslow (1943) ที่ระบุว่า เมื่อความต้องการขั้นพื้นฐานไม่ได้รับการตอบสนอง บุคคลจะมุ่งแสวงหาวิถีทางใดก็ตามเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ แม้กิจกรรมนั้นจะอยู่นอกขอบเขตของความคาดหวังทางศีลธรรมแบบดั้งเดิม

1.2 แนวคิด Emotional Labor และ ภาพลักษณ์ ลักษณะของอาชีพนี้แสดงถึงความต้องการ “แรงงานเชิงอารมณ์” (Emotional labor) ซึ่งผู้ประกอบการอาชีพต้องใช้ทักษะในการเข้าสังคม การแสดงออกที่สอดคล้องกับความคาดหวังของลูกค้า ตลอดจนการควบคุมอารมณ์และบุคลิกภาพอย่างต่อเนื่อง สะท้อนการตีราคาทางเศรษฐกิจต่อภาพลักษณ์ภายนอกมากกว่าศักยภาพเชิงสติปัญญา ซึ่งอาจส่งผลทางจิตใจในระยะยาว

1.3 การอธิบายผ่านทฤษฎี Routine Activity Theory ทฤษฎีนี้ช่วยอธิบายความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์ได้อย่างชัดเจน โดยชี้ให้เห็นว่าอาชญากรรมเกิดขึ้นเมื่อมี “ผู้กระทำผิดที่มีแรงจูงใจ” (Motivated Offender) “เป้าหมายที่เหมาะสม” (Suitable Target) และ “การขาดผู้ดูแลที่สามารถยับยั้งได้” (Absence of Capable Guardian) ซึ่งตรงกับลักษณะการทำงานที่ต้องพบลูกค้าแปลกหน้า ต้มเครื่องดื่มมีนเมา และทำงานในสถานที่ที่ไม่มีระบบความปลอดภัยเพียงพอ

2. ผลกระทบจากปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ปัจจัยด้านโครงสร้างสังคม เศรษฐกิจ และครอบครัว กลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งเข้าสู่

อาชีพนี้จากแรงกดดันภายนอก เช่น ความยากจน หนี้สินในครอบครัว หรือการขาดความอบอุ่นจากครอบครัว ซึ่งเปิดโอกาสให้โมเดลลิ่งหรือบุคคลแสวงหาประโยชน์ชักจูงเข้าสู่วงการนี้ได้ง่าย

2.2 ค่าตอบแทนและลักษณะงานที่ยืดหยุ่น อาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์ตอบโจทย์ผู้ที่ต้องการรายได้สูงในเวลาสั้น และต้องการควบคุมเวลาการทำงานด้วยตนเอง อย่างไรก็ตาม อัตราค่าตอบแทนที่สูงนั้น มักแลกมากับการะงานหนัก และความเสี่ยงต่อสุขภาพกายและจิตใจ เช่น ภาวะหมดไฟ (burnout) หรือปัญหาสุขภาพจิตเรื้อรัง

2.3 ความไม่สมดุลระหว่างบุคลิกภาพภายนอกกับศักดิ์ศรีของแรงงาน การให้คุณค่ากับรูปร่างหน้าตาและความสามารถในการเข้าสังคม ส่งผลให้ผู้ประกอบการอาชีพจำนวนหนึ่งรู้สึกว่าตนถูกประเมินคุณค่าเพียงจากภายนอก ขาดการยอมรับในฐานะแรงงานที่มีสิทธิในการคุ้มครอง ส่งผลให้มีภาวะความรู้สึกด้อยคุณค่าต่อตนเองในระยะยาว

2.4 ช่องโหว่ทางกฎหมายและความไม่เท่าเทียม กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาชีพนี้ยังไม่มี ความชัดเจน ไม่สามารถให้ความคุ้มครองผู้ประกอบการได้อย่างครอบคลุม โดยเฉพาะในกรณีที่มีเยาวชนหรือผู้หญิงเป็นผู้ให้บริการ ทำให้กลายเป็น “พื้นที่สีเทา” ที่เปิดโอกาสให้เกิดการแสวงหาประโยชน์หรือการล่วงละเมิดได้โดยง่าย

3. ข้อเสนอเชิงนโยบายและแนวทางการแก้ไข

3.1 การปฏิรูประบบกฎหมายและคุ้มครองสิทธิแรงงานเฉพาะกลุ่ม ควรผลักดันให้มีกฎหมายเฉพาะในการกำกับดูแลอาชีพเอนเตอร์

เทนเนอร์ เช่น การกำหนดขอบเขตการให้บริการ การคุ้มครองแรงงานในช่วงเวลากลางคืน การบังคับใช้ระบบสัญญาจ้างที่ชัดเจน และการคัดกรองอายุขั้นต่ำในการให้บริการ

3.2 การส่งเสริมสวัสดิการและการคุ้มครองในสถานที่ทำงาน สถานประกอบการควรมีระบบรักษาความปลอดภัยขั้นพื้นฐาน เช่น กล้องวงจรปิด เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย และการจัดเวรที่ดีเพื่อป้องกันการล้าทางร่างกาย ทั้งยังควรมีช่องทางร้องเรียนที่เป็นอิสระและปลอดภัยสำหรับผู้ประกอบอาชีพ

3.3 การอบรมและเสริมสร้างทักษะเอาตัวรอดให้ผู้ปฏิบัติงาน ควรมีการจัดอบรมในเรื่องการปฏิเสธอย่างปลอดภัย การสื่อสารกับลูกค้า การประเมินความเสี่ยง และการป้องกันตนเอง เพื่อเพิ่มศักยภาพในการทำงานอย่างปลอดภัย

3.4 การปรับทัศนคติของสังคมและการให้ความรู้ต่อสาธารณะ การสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับอาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์จะช่วยลดการตีตรา (stigmatization) และเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงสิทธิสวัสดิการของกลุ่มแรงงานดังกล่าว

กล่าวได้ว่าการเข้าสู่อาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์สะท้อนถึงพลวัตของสังคมไทยที่ประกอบด้วย ความไม่เสมอภาคทางเศรษฐกิจ ความเปราะบางทางครอบครัว ความต้องการปัจจัยดำรงชีพ และช่องว่างในระบบกฎหมาย ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นปัจจัยผลักดันให้บุคคล โดยเฉพาะผู้หญิง และเยาวชน ต้องเลือกเดินเข้าสู่อาชีพที่มีความเสี่ยง แม้จะสามารถสร้างรายได้ในระยะสั้น แต่ก็แลกมาด้วยต้นทุนชีวิตที่สูง การแก้ไขปัญหานี้จำเป็นต้องอาศัยแนวทางแบบองค์รวม (Holistic

Approach) ที่บูรณาการ ทั้งด้านนโยบายกฎหมาย การส่งเสริมสิทธิ การปกป้องแรงงาน และการปรับทัศนคติของสังคม เพื่อลดความเสี่ยงของการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม และยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้ที่ประกอบอาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์ในระยะยาว

■ ข้อเสนอแนะ

1. ระดับภาครัฐและนโยบาย

จัดทำนโยบายรองรับอาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์อย่างชัดเจน เพื่อกำหนดขอบเขตการให้บริการ และลดช่องว่างที่อาจนำไปสู่การล่วงละเมิด หรือการค้ามนุษย์ มีการผลักดันกฎหมายเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการจ้างงานในลักษณะนี้ เช่น การควบคุมสถานที่ทำงาน การดูแลความปลอดภัย และการกำกับพฤติกรรมของผู้ว่าจ้าง และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และกระทรวงยุติธรรม เพื่อป้องกันอาชญากรรม และการค้ามนุษย์

2. ระดับสถานประกอบการ

เพิ่มมาตรการรักษาความปลอดภัย เช่น ติดตั้งกล้องวงจรปิด เพิ่มแสงสว่างในจุดอันตราย และเพิ่มเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย มีการกำหนดมาตรฐานการจ้างงานอย่างชัดเจน ป้องกันการบังคับให้ทำงานเกินข้อตกลง และมีการอบรมพนักงานในเรื่องการป้องกันตัว การเอาตัวรอด และการใช้จิตวิทยาในการจัดการสถานการณ์เสี่ยง

3. ระดับผู้ประกอบอาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์

ส่งเสริมความรู้เท่าทันทางกฎหมายและความเสี่ยง เพื่อสร้างความตระหนักรู้และสามารถ

ป้องกันตนเองได้ จัดกิจกรรมอบรมทักษะเอาตัวรอด เช่น การปฏิเสธอย่างปลอดภัย การอ่านพฤติกรรมลูกค้า การป้องกันการล่วงละเมิด และส่งเสริมการทำงานแบบมีบัดดี้หรือเป็นกลุ่ม เพื่อลดความเสี่ยงจากการทำงานลำพัง

4. ระดับครอบครัวและชุมชน

สร้างความเข้าใจในบทบาทของอาชีพเอนเตอร์เทนเนอร์เพื่อลดอคติ และเพิ่มการสนับสนุนทางจิตใจ รวมถึงส่งเสริมกิจกรรมหารายได้ทางเลือกสำหรับเยาวชนที่ปลอดภัย และเหมาะสม เพื่อป้องกันไม่ให้เข้าสู่อาชีพเสี่ยงโดยขาดข้อมูล

■ บรรณานุกรม

- Arisa Phan-iam. (2020). Self-protection against becoming a crime victim among foreign tourists: A case study of foreign tourists visiting Khao San Road, Bangkok. *Journal of Political Science and Public Administration*, 11(1), 91-114.
- Cohen, L. E., & Felson, M. (1979). Social change and crime rate trends: A routine activity approach. *American Sociological Review*, 44(4), 588-608. <https://doi.org/10.2307/2094589>.
- Maslow, A. H. (1943). A theory of human motivation. *Psychological Review*, 50(4), 370-396. <https://doi.org/10.1037/h0054346>
- Nathanon Duangpracha. (2019). Open the world of entertainment, heavy money, hundreds of thousands. *Kapook*. <https://highlight.kapook.com/view/193845>
- Phisit Rakangwong. (2018). *A study of factors influencing elderly people becoming crime victims in Bangkok* (Master's thesis, National Institute of Development Administration, School of Public Administration).
- Piyawat Charernsuk & Chaiyut Chinokul. (2022). Happiness and work engagement of promotional models (Pretty) in Bangkok. *MCU Social Science Review*, 11(3), 9-10
- Pornchai Khantee, Khomdet Treemek & Krisanaphong Putrakul. (2015). *Criminology theories: Principles, research, and policy application*. S. Charoen Print.
- Royal Thai Police. (2024). *Annual report 2024*. Naewna Online Newspaper. <https://www.naewna.com/local/850529>
- Sarawut Buaprom. (2016). Forensic evidence and the justice process. *Court of Justice Journal*, 28(2), 64-67.
- Sriwara Rangsipramanakul & Chayaphon Chatchaidet. (2015). *Proactive crime prevention by crime triangle theory*. Metropolitan Police Bureau.
- Senna, J. J., & Siegel, L. J. (2007). *Introduction to Criminal Justice* (11th ed.). Belmont, CA: Thomson Wadsworth.
- Tasanamin Ratchatanaratch & Neeranuch Wongcharoen. (2021). Media situation and media influence affecting violent behavior of children and youth in Chiang Mai Province. *Journal of Public Health Academic*, 30(2), 99–210.

The Matter. (2023). Getting to know the life of 'male entertainers': High-paying jobs that come with trade-offs. *The Matter*. <https://thematter.co/social/male-entertain/202543>

